

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Actorvm Ecclesiae Mediolanensis, Pars Tertia - In Qva, Liber Memorialis Ad
populum Ciuitatis, & Dioecesis Mediolanensis, A Beato Carolo Borromaeo
Titvli Sanctae Praxedis compositus continetur

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Statura, & effigies Caroli. cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10502

D E
V I T A E T R E B V S G E S T I S ,
CAROLI CARD.
S. PRAXEDIS,
ARCHIEPISCOPI MEDIOLANI.

Liber Septimus.

Statura, &
effigies Ca-
roli.
CAP. I.

Multa sūt ex Caro-
li factis, quę cum
historię filo du-
ci commode non
potuerint, mini-
me tamen existi-
mamus omitten-
da. Vno etiam in
in loco eius naturam, consuetudi-
nem, disciplinam; ac animi imagi-
nem quandam exprimere; huius vi-
detur esse scriptio. nam vt in cor-
pore toto diffusum sanguinem pro-
priam tamen obtinere sedem vide-
mus; ita Caroli moribus, licet vniuer-
sa rerum gestarum narratione di-
persis; proprius etiam locus recte
videtur assignari. Ex his igitur nunc
aptam operi conabimur addere qua-
si coronidem. atque omnia ad certa
capita redigentes, prius quę patent
sensibus, quęque in ipso fuerunt; de-
inde quę ad alios priuatim, publice-
que referuntur; ordine quantum fie-
ri poterit contexere studebimus; ec-
clesięque administrationem; quę
que ei factę sunt salutare accessio-
nes, generatim comprehendemus.
Statura fuit Carolus, quę commu-
nem non nihil superaret: cui mem-
brorum quoque magnitudo, ossibus
saltem, respondebat; nam carnis tan-
tum fuit, quantum ieiunij permisit
assiduitas. magni oculi, cęruleique
nasus grandior; rugis laxioribus ab

eo ad mentum deductis, capillus sub-
niger, subrufa barba, & incompta,
quamdiu non rasit. Auctoritas vero,
grauitasque multa, toto vultu palli-
do, & macilento; veterum sacerdo-
tum sanctitatem maxime referret.
Robustum natura corpus idoneis si-
gnis multi iudicauerunt: sed curis pri-
mo familiaribus, dein ecclesiasticis,
semper ætatem præcurrentibus; stu-
dijs litterarum; laboribus demum,
vigilijsque episcopalibus, & varia
corporis vexatione debilitatum.

Corpus vt tractarit; quibusve qua-
si gradibus ad summam vitę asperi-
tatem venerit; pluribus locis supra
demonstratum est. quam ad rem v-
sus est, Deo concedente, duobus ma-
gnis adiumentis. alterum, quod nihil
subito durius suscipiebat; sed sensim
progrediens, tum vires experiebat;
tum sese paulatim assuefaciebat;
in quo magnum salutaris progressio-
nis momentum esse merito existima-
tur; ne vel se quis cito conficiat; vel
defatigatus subsistat, aut de via de-
clinat. Ita sese in aquę vsu habuit;
ad quem annorum cursu ita perue-
nit, vt vinum paulatim minuendo,
aquam vero addendo; stomachus de-
mum aqua sola contentus esset. Ita
in ieiunio; quod multis annis, die-
rum numerum per hebdomadas pau-
latim augendo, fecit quotidianum;
illudque prandij solius, nihil vespe-

Vitus, &
somnia e-
iusdem.
CAP. II.